

КОРУПЦІЯ, НАСЛІДКИ І МЕТОДИ ПРОТИДІЇ

Зубань О.В – ст. 2 курсу

Науковий керівник – викладач Гріщенко І. В

Вінницький навчально-науковий інститут економіки THEU

Одним з основних чинників, що перешкоджають розвитку сучасної України, є корупція. Це явище зачіпає всі сфери економічної та суспільнополітичної діяльності. Характерною рисою корупції в Україні став її масштаб. Реалізація оголошеного керівництвом країни курсу, спрямованого на пошук нових джерел зростання економіки і формування комфортної підприємницького середовища, знаходиться під загрозою через вплив корупції. Вітчизняними та зарубіжними фахівцями щорічно робляться спроби кількісної оцінки масштабів феномена і його наслідків. Корупція впливає на економічну сферу, порушує ринково-конкурентний механізм координації і знижує ефективність функціонування економіки, гальмуючи її зростання. Крім цього, корупція, викликаючи додаткові витрати на протязі усього шляху товару від виробника до споживача, виражається в зростанні загального рівня цін. Країна з високим рівнем корупції стає менш конкурентоспроможною на світовому ринку. Більш того, подібна ситуація перешкоджає притоку інвестицій. [1]

Корупція ускладнює реалізацію державних соціальних програм і сприяє організованій злочинності. У суспільстві формується «подвійний стандарт» моралі і поведінки, основоположним чинником значущості людини і критерієм його успішності стає матеріальне становище, не завжди досягнуте законним шляхом. Відбувається загальне переломлення соціальних регуляторів поведінки. Корупція надає вплив на розшарування населення і формування олігархічних груп за рахунок штучного і несправедливого перерозподілу фінансів. Крім усього іншого, корупція формує недовіру суспільства до держави і оскільки вона вражає судову систему, то і до всіх правових інститутів. [2]

У політичній сфері корупція також робить сильний негативний вплив, що виражається в зміщенні цілей політиків і руйнуванні політичних цінностей.

Це, зокрема, призводить до скорочення політичної конкуренції, скасування політичного життя в країні, виникнення «Кланів» і узурпації ними державної влади. Іншими словами, корупція вражає як економічні, так і неекономічні фактори розвитку.

Все перераховане вище стає дуже небезпечним, так як сукупність негативних ефектів корупції може призвести не тільки до значних негативним наслідком

в області економіки, а й нерідко до абсолютно непередбачуваним дій у з боку суспільства. [3]

Таким чином, з огляду на велику кількість негативних наслідків корупції, нерідко безуспішну боротьбу з нею у багатьох країнах.

З 1996 року Світовим Банком було розроблено більш ніж 600 різних антикорупційних програм для приблизно 100 стран. 24 ОЕСР веде активну діяльність по розробці індивідуальних і адаптованих планів антикорупційної політики для країн, що приєдналися до відповідної Конвенції. [5]

Тому їх не можна вважати кінцевим або універсальним керівництвом до дії, яке може застосовуватися в будь-якій країні і-якій момент часу.

Таким чином, вироблені рекомендації щодо вибору оптимальних методів протидії корупції, а також виявлені умови, дотримання яких необхідно для успішного застосування деяких інструментів - все це в сукупності може дозволити ініціаторам, розробникам і імплеметаторів антикорупційної стратегії, підійшовши системно до її створення. Як у будь-якого складного явища, у корупції немає єдиного всеосяжного визначення. Існує велике безліч підходів до розуміння і трактування цього феномена.

Звернувшись до етимології слова, можна з'ясувати, що «корупція» запозичене з латинського «corruptio» - «порча» і означає моральний розклад посадових осіб і політиків, що виражається в незаконному збагаченні, хабарництві, розкраданні і зрощенні з мафіозними структурами. Деякі дослідники трактують корупцію з позиції відхилення від норм, в тому числі етичних моральних, загальнолюдських і ін. Інші дивляться на феномен через призму «порушення закону». Решта ж будують свої міркування, вивчаючи цілепокладання такої поведінки, акцентуючи увагу на переслідуванні корупціонерами виключно особистих цілей. Причому найбільш поширеними є визначення, що включають в себе обов'язковим чином посадова особа, знаходиться на державній службі. Такий підхід явно не може претендувати на об'єктивність, так як корупція, хоч і властива більшою мірою державі і всьому державному у загальному вигляді, але це аж ніяк не означає, що даний феномен присутній виключно в цій сфері.

Література

1. Т.Ф., Руденкін В.М. Політологія. Навчально-методичний комплекс. Єкатеринбург УІЕУіП. 2006р.
2. Катаєв Н.А. Сердюк Л.В. Корупція. Уфа 1995р.
3. А.С. Дементьев. Стан і проблеми організації боротьби з корупцією. Корупція і України : стан і проблеми. М., МВС, Московський ін-т. 1996, Т.1, с.25.
4. Корупція: політичні, економічні, організаційні та правові проблеми. Під ред. Луньова В.В. М., МАУП 2001
5. Громадян Валерій. Корупція: здолають чи її росіяни? // "Влада" 12/2004